

[Bilgrav-Nielsen]

deltagere i den kommunale valgkamp, og derfor er det klart, at vi må tage spørgsmålet op, når vi ser, at man ikke deler sol og vind lige.

Vi erkender, at det er sent i forhold til den valgkamp, som nu er i gang, og jeg vil derfor også gerne besvare det spørgsmål, som er rejst af mange: hvad med hensyn til indgåede kontrakter? Selvfølgelig ønsker vi ikke, at der skal foretages indgreb over for dem, der har indgået kontrakter og underskrevet aftaler. Der vil oven i købet være udsendelser, som er sendt, og der er flere, som er parate til at blive udsendt. Det ønsker vi selvfølgelig ikke at gribe ind over for.

Et andet spørgsmål, man stiller, er: hvad skal man egentlig forstå ved udtrykket »politiske formål« i forslaget? Vi har jo set, at man i administrationen af lovgivningen indtil nu ikke har ment, det var et problem at tolke, hvad kommercielle interesser er. Hvis man er i stand til at tolke, hvad kommercielle interesser er, må man også kunne tolke, hvad politiske interesser og formål er. Vi synes, det er meget mere logisk, at det reklameforbud, som udtrykkeligt er gældende under forsøgslovgivningen – og det kommer jo til udtryk også i det notat, jeg henviste til før, – og som i notatet tolkes som kommercielle reklamer, også må omfatte politiske reklamer, og at bestemmelsen om, at sponsorvirksomheden, som man siger, ikke må føre til, at der reklameres for sponsor eller sponsors produkter, helt naturligt også burde føre til, at der ikke må sælges sendetid til politiske partier, således at der bliver tale om reklamer.

Vi synes altså, det var logisk, om man havde administreret lovgivningen på den måde.

Så spørges der også om – det var måske ikke så tydeligt i debatten i dag, men det var fremme i går efter ministermødet, hvor kulturministeren satte spørgsmålstegn ved det – hvordan man skulle kontrollere de krav, vi stiller op. Det synes vi ikke er noget problem, for vi har jo et lokalradio- og -TV-udvalg, som i forvejen følger forsøgsvirksomheden og holder øje med, at de regler, der er opstillet, følges.

Jeg vil i øvrigt gerne takke justitsministeren for de bemærkninger, han gjorde. Jeg synes, det er interessant at konstatere, at der i dag rent faktisk af justitsministeren er sat

spørgsmålstegn ved, hvorvidt det krav om ligebehandling, som vi alle sammen ved gælder for så vidt angår Danmarks Radio, også kunne tænkes at gælde lokalradio og -TV. Det har ikke været muligt i dag klart at konstatere, at det ikke omfatter også lokalradio og -TV, og det er sådan set forståeligt nok. Det, der må undre, er, at man i kulturministeriet ikke har anlagt den samme betragtning over for ønsket om at måtte sælge politisk sendetid, når det er forbudt at reklamere ifølge de retningslinjer, der gælder. Det må undre, at man har givet tilladelse til, at der skelnes mellem kommercielle reklamer og politiske reklamer.

Hr. Tastesen kunne jeg slet ikke finde ud af. Jeg forstod på ham, at ét er, hvad der skal være gældende i dag, noget andet er, hvad der eventuelt skal være gældende under en permanent lovgivning. Om hr. Tastesen er tilhænger af, at det skal være forbudt at sælge politisk sendetid under en permanent lovgivning, blev jeg ikke klar over, men jeg har nærmest det indtryk, at det er han. Men uanset hr. Tastesens uklare holdning til dette spørgsmål mener jeg, det har været et gennemgående træk, at man er positivt stemt over for det, som er forslaget hovedsigte, og jeg mener derfor, at vi med lidt velvilje fra ministeren godt kunne få en handling allerede nu, som kunne få en ganske betydelig virkning.

Hvis det forholder sig, som jeg siger – og det mener jeg det gør – står det for det første klart, at ministerens eget lovforslag, om permanent virksomhed på lokalradio- og -TV-området, må have et ændringsforslag indbygget, som består i, at der ikke må sælges sendetid til politiske partier. Det skulle der være mulighed for at samle et flertal for.

Dernæst mener jeg, at denne konstatering må føre videre til, at man over for lokalradio- og -TV-stationerne med fuld respekt for indgåede aftaler gør opmærksom på, at vi her fra folketingset forventer lighed i den måde, man tilbyder udsendelsestid på, og det kan jo nås endnu. Det var ikke noget dårligt signal herfra i dag at sige til disse stationer: vi forventer af jer, at I tilbyder også de partier, der ikke har haft råd til at betale eksempelvis 2.000 kr. pr. minut, at få sendetid. Jeg tror, at mange af de medvirkende rundt om i lokalradio- og -TV-stationerne vil være lydhøre over for det. Jeg tror, mange af dem